

представляє

Секретна зброя «дівчат»

Сімейну ідилію недільного вечора порушив нетерплячий дзвінок у двері. Цей звук завжди сповіщав про одне й те саме – візит бусі Віри. Цього разу поява її була схожа на ураган із кольорів, запахів, звуків, назустріч якому вибігла вся родина.

– Яким вітром... – почав було Анатолій, але одразу замовк під грізним поглядом дружини.

– Ой, мамо, яка ж ти сьогодні гарна! – сплеснула руками Надія, оглядаючи вихідну сукню та чоботи на високих підборах.

– Ага, і така запашна, – погодилася Дарinka, шумно втягуючи носом квітковий аромат.

– Та я до вас по дорозі заскочила. Ось, Даринко, на примір. І ти, Надію, тримай, – буся один за одним діставала яскраві пакунки. – Це ми з дівчатами натрапили на один розпродаж...

– З якими дівчатами? – дещо ревниво спитала Наталка.

– З сусідками моїми Машею та Любою.

– Та хіба ж то дівчата! – розсміялася Наталка, – дівчата у мене в школі, а в тебе – старенькі бабці!

Повіяло скандалом. Та ще до того, як обличчя бусі Віри з усміхненого стало похмурим, командувати парадом взялась Надія.

– Так, ви – хутко за уроки, – сказала вона старшим дітям. – Тобі, Даринко, треба перевдягти ляльку до вечірі, а ти, – зиркнула вона на чоловіка, який ледь стримував посмішку, – йди допомагай!

– З лялькою чи що?

– А хоч би і з лялькою! А ми з тобою, мамо, підемо обновки міряти.

У себе в кімнаті Надія намагалась втішити маму:

– Вона ж ще дитина, не розуміє, що каже. Навіть мої подруги здаються їй старими.

Проте це не допомагало: Віра сиділа з кам'яним обличчям.

– Ну, невже ти справді образилась на Наталку? – спитала Надія.

– Та ні, звісно. Просто вона права, – зітхнула буся.

– Що ти! Маеш чудовий вигляд: молода, струнка і підбори в тебе он які!

– Отож, підбори... Я ж до вас насправді

перепочити зайдла. Колись на підборах увесь день бігала, а тут дві години лише – і ноги вже немов чужі: важкі, стомлені, набряклі... Це, Надію, старість, – гірко зітхнула буся Віра.

– Ну, по-перше, не старість, а венозна недостатність нижніх кінцівок. А, по-друге, я тебе розумію. Я ж в аптекі цілий день на ногах, тому маю ті самі симптоми. Але у мене є таємниця. Називається Ескузан. Ти чула про нього?

– Звісно. Та все якось руки не доходили, часу на себе не вистачало.

– Мамо, ти ж мене сама вчила, що здоров'я – це головне. Тож слухай. Ескузан – це німецький венотонічний препарат з екстракту кінського каштану. Екстракт дивовижний тим, що його активні речовини нормалізують тонус вен і покращують кровообіг. Завдяки цьому в тебе зменшаться набряки на ногах та біль. Питимеш по 15 крапель тричі на день.

– От би таку пігульку, щоб раз проковтнула – і через п'ять хвилин здорована, – замріяно сказала буся.

– Хм, пігулька... У тому-то й річ, що Ескузан саме в краплях добре всмоктується вже в роті, і тому швидше починає діяти. А про п'ять хвилин я тобі так скажу. От скільки в тебе ця проблема з ногами існує, день-два?

– Та де там! Вже кілька років щодня ввечері ноги гудуть і набрякають.

– Отож, проблема давня, тому необхідно пройти повний курс лікування – не менше місяця приймати Ескузан. Згодна?

– Звичайно.

Минув місяць. І тиши у квартирі знов поштовх нетерплячий дверний дзвоник. На порозі з'явилися Віра та Даринка.

– Стамилися? – запитала Надія.

– Я дуже! А буся – ні, – щебетала Даринка. – Я її вже просила, давай посидимо у парку, а вона каже: «Ходімо швидше».

– Ось бач, а ти думала, що я стара, – хитро глянула на онуку бабуся.

– Ни, не ти, а твої подружки...

– Та їх вони зараз бігають краще за юніх дівчат. Адже я їм переказала усі твої поради, Надійко, та їх сама скористалася ними. І тепер ми знаємо, що Ескузан – то секретна зброя «дівчат» поважного віку.

Далі буде

*Нова
сторінка
в житті
вашіх ніж*

esparma